

မာဂ

Man weta dat at pipan tola
 In soenogder enlijghet,
 Dat wastra tansar deraf tola,
 Om al tings bestandighet:
 Da plaer sag til min pipan tola
 Dat stila andast derwid ha

Das betwidt wilt in sonnen
 warmen
 Of brannes of sa liden brand;
 Ich wet hie ist da den nod
 Mit plagas i en ewig glod.

5.

Herrn tråter på sin wackra Fru;
Och Fruen beståndigt på sin Herre;
Hon är dock en beskedlig Fru;
Men Han är ändå bättre Herre,
De hålla wäsen hela dan,
Om natten tiga de som muren,
Och hwarasf kommer det? Männ tro:
Af sömnen eller af naturen :/:

Exemplaret kostar 1 kr.

323

Stehend hat man die Stellung
 fassen,
 Zur Jagd in einen mit Hand;

4

Mitt hjerter køres naar jag
 står, /
 Der bærer affan blifver qvar;
 Den flara förbild mig bebodar,
 Guds jag fäst till at vandra har;
 Guds jag till jorden lutar full
 Blie qvar af mig en nådige null.

9

Ad uti luffen bregas fring;
 Den bor, den flall od mii
 paininga,
 Sur alt de idel ingen ting;
 Her blott en rot od intet mer.

GS 693

Upbyggelig Betræftelse

Öfver

Förgångelsen, hämtad af

Tobaks-Pipan

och förestald uti en ny Wisa;

När jag min pipa nögder
tänder, &c.

Svarjente følger

En Munter jemförelse emellan
Hustrurna och Deras Män.

J Hustrur viljen J förstå de

Bägge sjungas under behagliga Melodier.

Beste, tryckt hos E. P. Sundqvist 1802

Den vof jag fer fa snart
 5.

Den lifvete ej fa snart blir tadt;
 En fiftig hand quag fiftig u
 En fiftig hand quag fiftig u
 4.

Den ar helt hett; det ar mitt lut
 Den ar helt hett; det ar mitt lut
 3.

1.
 När jag min pipa nögger tänder,
 Den jag har fylt med goda blad,
 Så har jag fadt i mina händer,
 En Spegel, der jag skådar, hvad
 Jag Först har varit, är och blir,
 Och min förvandling tydligt fir.

2.
 Hon är af Jord och lera tagen,
 Mitt första ämne Jorden var;
 Hon blir i stycken sönderslagen,
 Förr än jag det förmodat har;
 Så är det och med lyckans prål,
 Som ej så många stötat tål.

3. Hon

3.
 Den vof jag fer fa snart
 5.

2.
 Den lifvete ej fa snart blir tadt;
 En fiftig hand quag fiftig u
 En fiftig hand quag fiftig u
 4.

1.
 Den ar helt hett; det ar mitt lut
 Den ar helt hett; det ar mitt lut
 3.

3.
 J Männer viljen J förstå,
 Hur långt vårt tålmod kan hinna,
 Ni kunnen straffas så och så,
 Och Lönen för Er otro finna;
 Ej harm, men bara ömkan då,
 Skall bli den hämnd, som öfver
 Er är svuren,
 Er Hustru är bättre än Ni,
 Och därför tackar hon Naturen :/

4.
 Ja! alt för gärna medger jag,
 Att Hustrun eger bättre seder;
 Mer Liflighet och mer behag,
 Mer wård och kauske mera heder;
 Men framför mannen ta sin plats,
 Jag gillar ej den proceduren,
 Och tror med skäl at denna sats,
 Är aldrig gillad af naturen :/

5. Herrn